Написав Вікторія Шупортяка
Середа, 23 листопада 2011, 09:36

Н Е Т Р Е Б А , Л Ю Д И ,
Р О З П И Н А Т Ь Х Р И С Т А !

Я б там хотіла бути тої днини,
Коли Ісус – Син Божий умирав.
Коли Він змучений, скривавлений на спину,
З хрестом важким людські гріхи поклав.

Я б стежкою Христу під ноги впала,
Щоби полегшити Йому хоч крок.
Краплиною води живої стала,
Щоб Спраглому вологи дать ковток.

Була б я тим камінням при дорозі,
Що, дивлячись на беззаконня ті,
Кричало й плакало, мовчать не в змозі.
Серця ж людей – жорстокі та пусті.

Я б піднялась в розпеченеє небо
І, мов стривожений бідою птах,
Я б закричала: « Люди, о, не треба!
Не смійте, люди, розпинать Христа! »

І я була б гарячою сльозою,
Що на каміння гробу впала там.
Я стала б тою ранньою росою,
Що бачила Воскреслого Христа!

І я хотіла б радість ту відчути,
Коли вона злетіла до небес!
Із краю в край звіщали диво люди:
« Христос воскрес! Воістину воскрес!»

Як те було давно, та ще й донині
Ми згадуємо той Голгофський хрест.
І до Ісуса ми душею линем
Туди, де Він вмирав, де Він воскрес.

А часом ми Голгофу забуваєм,
І знову, знову ллється кров свята!
Ми вчинками Ісуса розпинаєм,
Гріхом святі долоні пробиваєм!
Нехай же в серці нашому лунає:
« Не треба, люди, розпинать Христа!»

Написав Вікторія Шупортяка
Середа, 23 листопада 2011, 09:36

У Великдень, в цю радісну годину
Мене вітають з святом друзі всі...
Мені ж спокою не дає та днина,
Коли страждав Спаситель на хресті.

Ми будемо радіти і співати
І славити те чудо із чудес!
І кожної хвилини пам'ятати:
Христос воскрес! Воістину воскрес!

Хай в кожнім серці воскреса́ Спаситель,
Він нам любов і вічну радість дав!
І все ж я хочу, люди, вас просити:
Не треба більше розпинать Христа!